

Kattekyllinger

Jeg fortalte i sidste nummer af DSO's blad om min 1. generationsindvandrer, Talos, som jeg havde med hjem fra Kreta.

Talos var en rigtig ude-kat, han fik lov til at være ude, når jeg selv var hjemme og var dygtig til at komme, når jeg kaldte ham ind.

Talos var ikke bange for noget som helst, han var en stor flot (ikke fed) hankat på ca. 6 kg. Dvs. ikke sådan rigtig hankat, men for ikke at såre hans følelser kaldte vi ham stadig for en hankat, efter han fik lavet et mindre indgreb.

Men som sagt, Talos elskede sit udeliv. Af og til var han lige inde for at hilse på i naboens have. Haven er indhegnet af hensyn til deres puddel, det var så sjovt at se, hvordan pudlen ivrigt bjæffende fór hen mod Talos, som bare blev stående, og så skulle lille Zacho altså alligevel ikke nyde noget af at komme for tæt på. Talos gjorde sådan set ikke andet end at undlade at flygte.

Talos "havens konge"

Talos var helt sikkert konge over haven, han fangede mus og sågar også muldvarpe.

Men selv om han var enerådig hersker over haven, var han også Gaias og siden hen Safirs gode, blide ven. Da vi mistede Talos, gik det op for mig, at han stilfærdigt havde udfyldt en meget vigtig plads i haven. Han var hønsenes og især kyllingernes beskytter.

Ud over at jeg har siamesere og har et beskedent opdræt af siamesere, opdrætter jeg også høns, nærmere betegnet dværg maran, en fransk race, som indtil for få år siden kun fandtes i stor race i Danmark. Jeg har indtil videre fået racen godkendt i to farver til den Skandinaviske Standard for fjerkræ, og er så småt i gang med

en tredje farve. Lige som jeg har været med til at stifte en specialklub for racen.

Mine høns går frit i haven på skift, og mine kyllinger udruget i videst muligt omfang af skrukhøns, som også tager sig af kyllingernes pasning og opvækst.

En skrukhøne kan være ret frygtindgydende, og de fleste hunde og katte flygter, når hun med udbredte vinger og

dødsforagt skræppende går til angreb på uønskede gæster. Kyllingerne er således rigtig godt beskyttede i de allerførste leveuger. Problemet opstår, når kyllingerne er nogle uger gamle og ikke opholder sig i skrukhønsens umiddelbare nærhed, men der imod går lidt på opdagelse og sagtens kan være flere meter væk fra deres mor.

Fleere af vores naboer har katte, store, fine, velnærede katte, som bestemt ikke mangler mad, men kyllinger er åbenbart sjove at fange, og de smager sikkert også rigtig godt. Alt det fandt jeg ud af, da Talos var væk.

Talos har aldrig gjort mine kyllinger eller høns fortræd, han kunne færdes i haven mellem hønsene, uden der blev gjort anskrig fra hønsenes side. Talos sørgede også for, at nabokatte holdt sig væk.

Racehøns i haven ved Cokingham Palace

Alt det gik i sin gru op for mig, da Talos var væk.

De sidste to somre har jeg mistet et utal af kyllinger til især én stor, flot, rød kastrat; selv når jeg holder kyllingerne i hønsegårdene hele dagen og bare lader dem komme ud en times tid før kyllingesengetid, og i al den tid "går vagt" hos dem, ja, så lykkes det for den røde "djævel" at luske sig ind på byttet og løbe væk med en skrigende kylling i munden. 2011 mistede jeg ca. 60 kyllinger på den konto. Men hvor går man lige hen og finder en stor, blid hankat, som uden at miste sin katteværdighed ser det som sin fornemste opgave at beskytte haven og dens beboere?

Marianne Vedel
Lykkelig *ejet* af tre siamesere
www.dk-vedels-siam.dk

Gokingham Palace

